

Na summitu Rady Evropy ve Varšavě²²¹ v roce 2005 byla diskutována otázka budoucnosti Rady Evropy vzhledem k dalšímu rozšiřování Evropské unie. Zástupci smluvních států se shodli na tom, že toto rozšiřování nemá vliv na roli, kterou hrají Rada Evropy a Evropský soud pro lidská práva na evropském kontinentě. Shodli se také na tom, že je nutné, co nejdříve ratifikovat Protokol číslo 14, jež přináší reformu ESLP, která má umožnit jeho lepší a efektivnější fungování. Článek 17 tohoto protokolu uvádí, že do článku 59 EULPS je přidán paragraf 2, podle kterého: “Evropská unie může přistoupit k této Úmluvě”²²². Akční plán²²³ přijatý na závěr summitu ve Varšavě vyzval Radu Evropy k: “posílení svých vztahů s Evropskou unií, aby tak obě organizace vzájemně promítly do své činnosti dosud dosažené výsledky a budoucí práci na tvorbě standardů a k posílení spolupráce s Evropskou unií na poli lidských práv a základních svobod, podpory pluralitní demokracie a právního státu.” Součástí tohoto plánu je i směrnice o vztazích mezi Radou Evropy a Evropskou unií, podle níž: “Vůdčími zásadami budoucích vztahů mezi Radou Evropy a Evropskou unií by mělo být partnerství a komplementarita vyšší úrovně, v zájmu posílení praktické spolupráce ve všech oblastech společného zájmu. (...) Přistoupení Evropské unie k Evropské úmluvě o lidských právech v brzké budoucnosti by výrazně přispělo k soudržnosti úsilí o prosazování a ochranu lidských práv v Evropě. Je třeba zrychlit přípravné práce, aby Evropská unie mohla přijmout tuto úmluvu co nejdříve poté, co vstoupí v platnost Lisabonská smlouva. S ohledem na kompetence Evropských společenství je třeba zvážit i přijetí dalších úmluv Rady Evropy a využití jejich mechanismů, na základě podrobného přezkoumání.”²²⁴ ESLP vydal Memorandum²²⁵, ve kterém vyzval Radu Evropy k otevření jednání o přistoupení EU k EULPS, neboť je to nezbytné pro “zvýšení koherence v ochraně lidských práv v Evropě (...)

Účast Evropské unie v systému EULPS zajistí, že se úmluva stane obecným právem lidských práv, aplikovaným bez ohledu na národní hranice (...) již od začátku prací na

---

²²¹ 3. summit Rady Evropy, 16-17. května 2005

²²² <http://conventions.coe.int/Treaty/FR/Treaties/Html/194.htm>

²²³ <http://www.radaevropy.cz/clanek.php?id=169>

²²⁴ <http://www.radaevropy.cz/clanek.php?id=169>

Smlouvě o ústavě EU byl zakotven paralelismus mezi přistoupením EU k EULPS a Chartou základních práv EU (...) nutnost zachovat tento paralelismus byla uznána i mezivládní konferencí a zakotvena v článku 1-9§§1 a 2 Smlouvy o ústavě EU.²²⁶“Tento princip byl následně přenesen i do nového článku 6 Smlouvy EU.

Z výše uvedeného vyplývá, že zástupci evropských států i institucí si jsou vědomi problémů a nejasností existujících z důvodu duality orgánů chránících lidská práva v Evropě a že jsou rozhodnutí je vyřešit přistoupením Evropské unie k EULPS. Podle zmíněné Směrnice o vztazích mezi EU a Radou Evropy, by měly být tyto dva systémy komplementární, nikoliv ve vztahu konkurence. Je však nutné podotknout, že přistoupením EU k EULPS se potvrdí superiorita ESLP nad ESD, která byla implicitně nastíněna již v rozsudku Matthews, neboť ESD se bude muset podrobit ESLP a přijmout jeho judikaturu a výklad EULPS a právní předpisy Evropské unie budou muset být v souladu s tímto výkladem. Toto by znamenalo, že již nebude možné interpretovat práva obsažená v EULPS tak, aby se přizpůsobila účelům a zvláštnostem ES či EU.